

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชากระบวนการทำงานวิชาชีพที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์

Learning Achievement of Professional Working Processes with Learning Management Based on Storyline for the First Year Vocational Certificate Students, College of Fine Arts

นิภาพร แสงประทุม, ศุภานัน ลิทธิเลิศ*

Niphaphon Saengprathum, Supanan Sittilerd

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการออกแบบการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Master of Education Instructional Design, Suan Sunandha Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชากระบวนการทำงานวิชาชีพก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ของนักเรียนในชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ในวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยช่างศิลป์ จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test for dependent samples ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชากระบวนการทำงานวิชาชีพของนักเรียนในชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ในวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ “มากที่สุด”

คำสำคัญ: ผลการจัดการเรียนรู้, สตอรีไลน์, กระบวนการทำงานวิชาชีพ

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) compare students' ability before and after learning Professional Working Processes through Storyline method, 2) study the satisfaction of students toward learning Professional Working Processes based on Storyline method. The samples were 30 first year students of vocational certificate semester 1/2562, College of Fine Arts, selected by cluster random sampling. The instruments used in this study were an achievement test and a questionnaire to evaluate the students' satisfaction in learning Professional Working Processes based on storyline method. Data were statistically analyzed by using mean, standard deviation and a t-test for dependent samples.

The findings revealed that:

1) Index coefficient of substance and change by using learning activity based-on storyline method of professional working processes after studying higher before studying at the 0.01 level of significance,

2) The students were satisfied in learning professional working processes through storyline method at a “very much” level.

Keywords: effects of learning / storyline / professional working processes

บทนำ

การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้และทักษะการเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากปัญหาจริงที่เกิดขึ้น เรียนรู้ที่จะเผชิญกับปัญหาและการแก้ไขที่เหมาะสม อีกทั้งปลูกฝังให้เกิดความตระหนักรู้ในคุณค่าและเห็นความสำคัญของวิชาชีพ ดังนั้นแนวการจัดการศึกษายุคใหม่สถานศึกษาจึงควรวางแผนการจัดการศึกษาโดยสอดคล้องกับการฝึกวิชาชีพที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะและส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนได้ฝึกอาชีพตามความสนใจเป็นรายบุคคล การศึกษาระดับอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาสายอาชีพ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ มีทักษะทางวิชาชีพและมีมือแรงงานเข้าสู่ตลาดแรงงานในเวลารวดเร็ว

ในช่วงระยะเวลา 4 ปี ที่ผ่านมารัฐบาลจึงได้ให้การสนับสนุนประชาชนให้มีอาชีพตามแผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2560-2564 มุ่งเน้นความสำคัญในการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เพิ่มศักยภาพกำลังแรงงานให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งระดับชาติและระดับสากล นอกจากนั้นยังพบกับภาวะวิกฤติด้านคุณภาพของผู้ที่เข้าเรียนสายอาชีวศึกษา กล่าวคือเยาวชนไทยบางกลุ่มที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนอ่อนและมีผลการเรียนต่ำมักจะตัดสินใจเลือกเข้าเรียนอาชีวศึกษา ผู้เรียนบางกลุ่มที่เรียนเก่งและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและไม่สนใจเรียนสายอาชีพแต่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่มีเงินมากพอที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนสายสามัญเพื่อต่อระดับมหาวิทยาลัยได้ ก็จะทำให้บุตรหลานเข้าเรียนสายอาชีวศึกษา เพื่อให้สามารถทำงานหารายได้ในเวลาอันสั้น ผู้เรียนบางกลุ่มที่เรียนอ่อนมักไม่สนใจเรียนเข้าเรียนบ้าง ไม่เข้าเรียนบ้าง และมักจับกลุ่มกันทำตัวเป็นจุดเด่น เกร หนีเรียน ชกต้อย ตีกัน กินเหล้า เล่นการพนัน หรือ ดิตยาเสพติด ปัญหาดังกล่าวแม้จะเป็นเพียงบางกลุ่ม หรือบางสถานที่ หรือเป็นเพียงส่วนน้อยแต่ก็คืบคลานตาม แต่ที่ถือว่าผู้เรียนเหล่านั้นมีความสำคัญในฐานะเป็นอนาคตของชาติที่ควรได้รับการปกป้องดูแลและหล่อหลอมพัฒนาให้เป็นเยาวชนไทยที่มีคุณค่า คือมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะสูงในการประกอบสัมมาอาชีพและดำรงตนเป็นพลเมืองดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, 2561)

ปัจจุบันประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากรเข้าสู่ตลาดแรงงานไทย สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากนักเรียน นักศึกษาเรียนไม่จบการศึกษา หรือจบการศึกษา แต่ไม่มีคุณภาพ (สิริลักษณ์ เล่า, 2561) เพราะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นวิชาการมากกว่าความรู้ที่เน้นวิธีการ หรือประสบการณ์จริง หรือทักษะ ทำให้ผู้เรียนขาดกระบวนการเรียนรู้ ขาดการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง ไม่เกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทำให้คุณภาพของผู้เรียนที่จบการศึกษาออกไป ยังมีคุณภาพไม่เพียงพอ และจุดอ่อนของการจัดการเรียนรู้ที่เป็นปัญหา คือ ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการบรรยายถ่ายทอดความรู้ลึกเป็นหลัก มากกว่าการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง เน้นให้ผู้เรียนท่องจำ ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถจดจำสิ่งที่ได้เรียนได้ทั้งหมด จึงไม่สามารถตอบคำถามที่ผู้สอนถามได้ แต่ถ้าครูผู้สอนได้ปรับเปลี่ยนแนวทางการเรียนการสอน สร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่กว้างขวางและหลากหลายขึ้น

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงสนใจทำการศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการกระบวนการทำงานวิชาชีพโดยการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ เขตภาคกระบัง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการกระบวนการทำงานวิชาชีพก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรี่ไลน์ในวิชาการกระบวนการทำงานวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการกระบวนการทำงานวิชาชีพ วิทยาลัยช่างศิลป์ กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 60 คน มีจำนวน 2 ห้องเรียน โดยแต่ละห้องเรียนมีการจัดการเรียนการสอนแบบคละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของวิทยาลัยช่างศิลป์ โดยใช้การสุ่มแบบใช้หลักความน่าจะเป็น (probability sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) และใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน จากนั้นทำการจับฉลากเพื่อกำหนดห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้อง ผลปรากฏว่าได้ห้อง 2 จำนวน 30 คน

2. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรี่ไลน์วิชาการกระบวนการทำงานวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์

3. ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบใช้หลักความน่าจะเป็น (probability sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) และใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียนจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรี่ไลน์วิชาการกระบวนการทำงานวิชาชีพ หากคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิชาการกระบวนการทำงานวิชาชีพ หากคุณภาพของแบบทดสอบโดยการไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นปีที่ 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเนื้อหาแล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 50% ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.52–0.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.30–0.82 จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .844

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรี่ไลน์ หากคุณภาพของแบบสอบถามโดยการนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมผู้เรียนก่อนดำเนินการทดลอง แนะนำวิธีการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรี่ไลน์ แนะนำวิธีการเรียนของผู้เรียน วิธีการทำแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละแผนการเรียนรู้

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

- 2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง
- 2.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ จำนวน 6 แผน รวมทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที
3. ชั้นหลังเรียนตามวิธีสตอรีไลน์ ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กระบวนการทำงานวิชาชีพ
4. นำคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบ สมมติฐาน
5. ทำการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ ในรายวิชากระบวนการทำงาน วิชาชีพกับกลุ่มตัวอย่าง และนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าระดับความพึงพอใจ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลในวิจัยนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน คะแนนเฉลี่ยทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนตามวิธีสตอรีไลน์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ รายวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจศิลปกรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนตาม วิธีสตอรีไลน์ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธี สตอรีไลน์ มีค่า p-value เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ตามวิธีสตอรีไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนก่อนเรียน เท่ากับ 22.33 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.407 ส่วนคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 42.60 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.298

N	df	$\bar{D}$	Sd.	t	p-value
30	29	20.27	4.441	24.997	0.000

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยช่างศิลป์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ ในวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = .455) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน และอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ด้าน ความพึงพอใจที่อยู่ใน ระดับมากที่สุดเป็นลำดับแรกคือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = .352) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรี ไลน์ ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = .350) สำหรับความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมาก ลำดับแรกคือด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.16, S.D. = .342) รองลงมาคือ ด้านวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = .538) ลำดับสุดท้ายคือ ด้านสื่อและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ = 4.05, S.D. = .467)

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านครูผู้สอน	4.45	.352	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรีไลน์	4.30	.350	มากที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้	4.16	.342	มาก
ด้านวัดและประเมินผล	4.11	.538	มาก
ด้านสื่อและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก	4.05	.467	มาก
รวม	4.21	.455	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยผลการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์วิชากระบวนการทำงานวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยไว้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชากระบวนการทำงานวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์มีกระบวนการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้เข้าใจในเนื้อหาที่ฝังแน่น ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามศักยภาพของแต่ละคน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มุ่งสร้างจุดเด่นในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและใช้สิ่งกระตุ้นในการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพของ Simons (1997) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตามประสบการณ์ของตน อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริง ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทุกอย่างด้วยตนเองทั้งคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพของ บังอร อาจิชัย (2550, หน้า 47-48) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น เกิดจากการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ โดยเน้นการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมให้ออกมาเป็นระบบการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนนั้นด้วย มีการเสริมแรงบวกที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้ทำถูก และค่อยเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจ

2. นักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยช่างศิลป์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์ในวิชากระบวนการทำงานวิชาชีพ มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์มีกระบวนการแปลกใหม่ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกชื่นชอบและมีความพึงพอใจทุกด้าน โดยเฉพาะด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .352) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดีและมีความเข้าใจผู้เรียนที่ต้องการความเป็นอิสระในการเรียนรู้ จึงปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนให้ยืดหยุ่นเหมาะสมกับนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Brande (1993) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนแบบยืดหยุ่นเป็นการเรียนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยการปรับสภาพและรูปแบบการเรียนรู้และสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน สำหรับด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรีไลน์ นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .350) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสตอรีไลน์เริ่มต้นจากการให้นักเรียนนำเนื้อหาสาระที่เรียนในแต่ละครั้งมาผูกเป็นเรื่องและเหตุการณ์ทำให้นักเรียนต้องร่วมกันระดมความคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจเลือกเรื่องที่ดีที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีความพึงพอใจของ

Bloom (1976) กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมตามที่คุณเรียนต้องการจะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้นและความมั่นใจ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววิธีสตอรี่ไลน์ ควรมีการจำลองเหตุการณ์หรือสร้างสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเหตุการณ์ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเองจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในจุดประสงค์การเรียนรู้มากขึ้น
2. การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ควรกำหนดระยะเวลาการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน และควรมีความยืดหยุ่น ในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนและนักเรียนควรร่วมกันวางแผนบริหารจัดการเวลาให้สอดคล้องกับทุก ๆ กิจกรรม

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. (2561). แผนยุทธศาสตร์กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2560–2564). กรุงเทพฯ: กระทรวงแรงงาน.
- บั้งอร อาจิวิชัย. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริลักษณ์ เล่า. (2561). วิกฤติมหาวิทยาลัยลามทั่วโลก. สืบค้นเมื่อ เมษายน 20, 2562, จาก <https://workpointnews.com/2018/10/02/วิกฤติมหาวิทยาลัยลามทั่วโลก>.
- Brande, L.V.D. (1993). *Flexible and distance learning*. Chichester: John Wiley and Sons.
- Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York: McGrawHill.
- Simon, J. (1997, May). *Active Learning with the Storyline Approach*. New York: McGraw–Hill.